

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Jana Ferfeckého a Martina Bobáka ve věci

žalobkyně: **Česká golfová federace**, IČO: 45251100
sídlem U Golfu 565, 109 00 Praha 10
zastoupena advokátem Mgr. Michalem Smečkou
sídlem Badeniho 291/3, 160 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, 160 00 Praha 6

za účasti: **Jan Hrubeš**
sídlem Petrská 1132/4, 110 00 Praha 1
zastoupen advokátem JUDr. Michalem Růžičkou
sídlem Vyskočilova 1566, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 8. 2024,
č. j. O-581866/D24010167/2024/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. V nynější věci představuje jádro sporu otázka shodnosti, resp. podobnosti označení a její význam pro posouzení pravděpodobnosti záměny ochranných známek ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochranných známkách).
2. Osoba zúčastněná na řízení podala přihlášku obrazového označení zn. sp. O-581866 (napadené označení) pro výrobky a služby ze tříd 16, 35, 38 a 41 Niceského třídění výrobků a služeb. Žalobkyně podala proti této přihlášce námitky dle výše cit. ustanovení. Učinila tak na základě svého tehdejšího vlastnictví starších obrazových (v dřívější terminologii kombinovaných) ochranných známek č. 355356 (zn. sp. O-518170) a č. 347826 (zn. sp. O-518171) v přechýlené podobě v provedení (společně jako namítané ochranné známky, samostatně jako ochranná známka Golfista roku, resp. ochranná známka Golfistka roku),

Napadené označení	Namítané ochranné známky	
		

zapsané pro výrobky a služby ze tříd 28, 35 a 41 Niceského třídění výrobků a služeb.

3. Úřad průmyslového vlastnictví (samostatně jako Úřad) rozhodnutím ze dne 19. 12. 2023, č. j. O-581866/D23015979/2023/ÚPV (prvostupňové rozhodnutí) námitky zamítl. Žalobkyně proti tomu podala rozklad, který předseda Úřadu (samostatně jako předseda Úřadu, společně jako žalovaný) v záhlaví označeným rozhodnutím (napadené rozhodnutí) zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Napadené označení neshledal shodným ani závadně podobným s namítanými ochrannými známkami; je proto vyloučena pravděpodobnost záměny, a to i ve formě asociace.

II. Žaloba

4. Žalobkyně v podané žalobě požadovala zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí. V rámci rozsáhlé a nepřiliš přehledné argumentace především nesouhlasila s tím, jak žalovaný posoudil otázku podobnosti napadeného označení s namítanými ochrannými známkami. Její argumentaci soud uspořádal následovně.
5. **Předně** žalobkyně namítala, že napadené označení postrádá rozlišovací způsobilost (jeho prvky jsou ryze popisné, nedistinktivní). Podle žalobkyně měl proto Úřad zápis napadeného označení s ohledem § 4 zákona o ochranných známkách zamítnout z úřední povinnosti již v rámci věcného průzkumu jako absolutně nezpůsobilé zápisu (zvláště pokud jiný subjekt podal připomínky). A to bez ohledu na to, že žalobkyně v námitkách nezpochybnila zápisnou způsobilost přihlašovaného napadeného označení. Proti nevyhovění připomínkám se nelze bránit, soud tak může otázku zápisné způsobilosti napadeného označení přezkoumat až v rámci posouzení této žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

6. Pokud jde **zadruhé** o vlastní otázku pravděpodobnosti záměny, žalobkyně argumentovala důvody svědčící dle ní přinejmenším o pravděpodobnosti asociace mezi porovnávanými označeními v důsledku podobnosti obou označení (stejně, resp. velice podobné slovní znění shodující se v dominantním prvku po sémantické i fonetické stránce a velmi podobající se i vizuálně; slovní prvek „České golfové federace“ u namítaných ochranných známek je menším písmem a je pod dominantním prvkem jen jako jeho dodatek, tvar orámování je stejný). Připomněla a ztotožnila se s posouzením shodnosti/podobnosti dotčených výrobků, resp. služeb, jakož i tím, že průměrným spotřebitelem bude spíše veřejnost zájímající se o sport (zejména golf). V této souvislosti však odmítla, že by pozornost průměrného spotřebitele byla střední až vyšší, když podle ní je běžná a přiměřená.
 7. Podotkla, že i předseda Úřadu připustil, že po vizuální stránce napadené označení obsahuje shodné, byť nestejně uspořádané slovní spojení „GOLFISTA ROKU“ jako ochranná známka Golfista roku, a že ty lze považovat za vysoce podobné se slovními prvky ochranné známky Golfista roku. Nesouhlasila s tím, že klíčový vizuální rozdíl porovnávaných označení je v jejich obrazových prvcích. Průměrný spotřebitel si okamžitě všimne právě slovních částí, jež upoutají jeho pozornost. Obrazový prvek je pro průměrného spotřebitele nezajímavý a nedistinktivní, zajímat ho naopak bude, o jakou věc či událost se jedná, což se dozví ze slovního prvku (bez ohledu na to, čeho si fyzicky všimne jako první). Jedině slovní část ochranných známek lze foneticky reprodukovat. U všech označení je dominantním prvkem právě jejich slovní část, není tak pochyb o vysokém riziku záměny, resp. asociace ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách. Průměrný spotřebitel se totiž bude domnívat, že motiv lva a vlajky byl pouze zaměněn golfistou; resp. že jde o nový produkt potenciální známkové řady žalobkyně, neboť právě ona jako oficiální národní sportovní svaz pořádá soutěž „golfista roku“. I ve smyslu celkového dojmu jsou tak namítané ochranné známky velmi podobné a zaměnitelné.
 8. Za nepochopitelnou označila argumentaci předsedy Úřadu s odkazem na fonetickou reprodukci jiné ochranné známky, obsahující slovní prvek „MV plaváček“ s doplňkem „plavecká škola“ (viz níže), že slovní spojení „GOLFIST(K)A ROKU“ není na rozdíl od slovního prvku „plaváček“ dominantním nebo nosným. Podle žalobkyně je mezi těmito označeními zřejmá paralela, která je následně i mezi doplňujícími slovními spojeními „plavecká škola“ a „ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE“.
 9. Ze sémantického hlediska označila za zavádějící tvrzení žalovaného, že porovnávaná označení sice vyjadřují *podobnou* informaci o nejlepšíh hráči golfu v roce, ale že tento údaj je nedistinktivní, když jej ve svých označeních mohou používat i jiné subjekty. Nejde o „podobnou informaci“, pokud napadené označení používá informaci totožnou. Dále, pokud žalovaný opakovaně podotýkal, že namítané ochranné známky obsahují i slovní spojení „ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE“, je otázkou, proč ve vztahu k napadenému označení to již nevyžaduje, tak aby šlo hovořit o jeho případné distinktivnosti.
 10. Žalobkyně také blíže rozvedla, že průměrný spotřebitel (kterého skutečně v běžném obchodním styku neovlivňuje problematika zatřídování obrazových prvků) bude prvek ohraničení napadeného označení interpretovat jako erbovní tvar, a to na základě všeobecného povědomí o heraldice, jako schematickou kombinaci tvaru štítu v malém a velkém státním znaku. Byl to ostatně sám žalovaný, kdo původně s tímto obrazovým prvkem pracoval. Průměrný spotřebitel bude předpokládat, že se mu i tímto tvarem vlastník známky snaží něco sdělit. Zřejmě to nebude číst jako „určité čtyři řádky, které nic
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

neznamenají“. Tvrdil-li žalovaný, že jej bude vnímat jako toliko neutrální orámování, měl by to prokázat.

11. Žalobkyně se neztotožnila ani s tím, že žalovaný závěr o nepodobnosti porovnávaných označení z hlediska celkového dojmu dovedl i proto, že napadené označení se liší nejen výtvarným zpracováním, ale i uspořádáním svých prvků působících více kompaktněji, akčněji (postava golfisty v průběhu hry) a i celkovou kompozicí úzce propojující v jeden celek obraz golfisty se slovními prvky „GOLFISTA“ a „ROKU“ umístěné pod sebou. To je vágním a nepřesvědčivým překroucením toho, co již žalobkyně uvedla ve smyslu nedistinktivnosti napadeného označení, jehož textová část „GOLFISTA ROKU“ ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení nenabyla rozlišovací způsobilosti. V napadeném označení je vykreslená silueta golfisty pouhým grafickým vyjádřením pro osobu zúčastněnou na řízení nedistinktivního slova „GOLFISTA“. Navíc vyobrazení golfisty v náprahu je nedistinktivní popisný koncept, ať je ztvárněn jakkoliv. Celkový popisný charakter napadeného označení pak podtrhává již popsany erbovní tvar.
12. Přistoupila-li by žalobkyně na tvrzení předsedy Úřadu, že uvedený tvar připomínající erb nezpůsobuje podobnost s obrazovým prvkem namítaných ochranných známek, s tím, že na místo motivu lva a české vlajky byl zaměněn s golfistou, šlo by v případě záměny fakticky o

GOLFISTA ROKU
ČESKÉ GOLFOWÉ FEDERACE

totožné ochranné známky: a . Nesouhlasila tak s tím, že by průměrný spotřebitel vnímal spíše „vnitřek“ napadeného označení výtvarně odlišný od vyobrazení lva v erbu u namítaných ochranných známek. Naopak, nosným a dominantním prvkem je slovní část namítaných ochranných známek.

13. Žalobkyně se neztotožnila ani s tím, že by vyobrazení golfisty z hlediska vizuálního bylo neočekávatelné a že lze tento slovní prvek ztvárnit různými neotřelými způsoby. Odmítla, že by výtvarná stránka tohoto obrazového prvku dodávala napadenému označení inherentní rozlišovací způsobilost. I u jiných vyobrazení dříve označených jako nedistinktivní by muselo platit, že je lze ztvárnit různě. Za neočekávatelné nelze považovat vyobrazení golfisty se vším, co k němu náleží; silueta golfisty v napadeném označení je tak absolutně obecná, popisná a nedistinktivní.
14. Podle žalobkyně není sporu o totožnosti, resp. velké podobnosti porovnávaných slovních spojení. Zásadně (a opakovaně) přitom **zatřetí** nesouhlasila s tím, že by dotčená slovní spojení nenabyla ve vztahu k výrobkům a službám žalobkyně rozlišovací způsobilosti již před jeho zápisem. V tomto směru zdůraznila, že se žalovaný nezabýval předloženými doklady k prokázání řádného užívání namítaných ochranných známek (zejména Golfisty roku). Žalobkyně se přitom snažila prokázat, že užití, a to i fonetické, slovního spojení „Golfista/Golfistka roku České golfové federace“ nebo „Golfista/Golfistka roku ČGF“ či jen „Golfista/Golfistka roku“ bylo řádným užitím namítaných ochranných známek ve smyslu § 13 odst. 2 písm. a) zákona o ochranných známkách v podobě, která se od podoby, ve které byly zapsány, liší prvky neměnicími jejich rozlišovací způsobilost, tedy že případné užití takových slovních spojení také nabylo rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 uvedeného zákona. Podle žalobkyně také platí, že ve sportovním prostředí golfové hry není jediného průměrného spotřebitele, který by si při fonetické reprodukci dominantních slovních prvků „Golfista/ Golfistka roku České golfové federace“ či jejich zkrácené podoby nedovedl jako původce takto označených produktů žalobkyni. Ta má přitom postavení v rámci národních

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

i mezinárodních sportovních struktur. Zároveň je svazem sdružujícím sportovní organizace v oblasti golfu. Není jí známo, že by označení „golfista roku“ užíval ještě jiný třetí subjekt. Na samotný závěr pak žalobkyně poukázala ještě na to, že přihláška napadeného označení byla nekalosoutěžním jednáním osoby zúčastněné na řízení, která chce zvolenou podobou označení na žalobkyni parazitovat.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. S odkazem na odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí setrval na svém závěru o celkové nepodobnosti napadeného označení a namítaných ochranných známek, a to i přes shodnost a podobnost porovnávaných výrobků a služeb.
16. K **prvé** žalobní námitce zdůraznil, že napadené označení prošlo tzv. věcným průzkumem, ve kterém nebyl shledán jeho rozpor s § 4 zákona o ochranných známkách. Jedinečný celkový vzhled (zejména grafické vyjádření a uspořádání prvků) napadeného označení tak zakládá jeho inherentní rozlišovací způsobilost.
17. Pokud jde **zadruhé** o vlastní nebezpečí záměny, žalovaný stručně připomněl své hodnocení jednotlivých hledisek pravděpodobnosti záměny. Pokud jde o to *vizuální*, zdůraznil, že porovnávaná označení se podobají ve slovních prvcích; klíčový vizuální rozdíl je ale v jejich obrazových prvcích, a to v těch, které upoutají okamžitě pozornost průměrného spotřebitele. V napadeném označení je to postava golfisty s golfovou holí v momentu náprahu a v namítaných ochranných známkách jde o prvek erbu s heraldickým lvem, na který v horní části navazuje tvar připomínající českou vlajku. Tato vyobrazení společně s jejich kompozičním uspořádáním vykazují vizuální rozdíly, které budou mít zásadní vliv na vizuální i na celkový dojem z nich. Napadené označení je na střed zaměřeným celkem zarámovaným obrazovým útvarem. Oproti tomu namítané ochranné známky jsou v podstatě rozděleny na dvě poloviny – v levé části je seskupení obrazových prvků a v pravé části jsou slovní prvky. Z hlediska vizuálního nelze u porovnávaných označení tvrdit, že by slovní prvky představovaly dominantní a nosný prvek, neboť svým provedením nezastiňují (a to ani co do velikosti) prvky obrazové. Nejsou na první pozici (při obvyklém vnímání českého spotřebitele zleva doprava) ani v originálním fontu. S ohledem na to, že shodné, resp. podobné slovní spojení „GOLFISTA ROKU“, postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu k přihlašovaným/zapsaným výrobkům a službám, nelze na něm (s ohledem na další distinktivní obrazové prvky) stavět závěr o vizuální podobnosti vedoucí k pravděpodobnosti záměny. Jeho hodnocení jako nedistinktivního vůči uvedeným výrobkům a službám vyplývá i z rozhodovací praxe žalovaného (např. zn. sp. O-196662, O-446271).
18. Po *fonetické* stránce platí, že obrazové prvky se při reprodukci označení neuplatní – nelze je jednotným způsobem vyslovit a průměrný spotřebitel je při poptávce zboží nepopisuje. Byť se kolizní označení foneticky podobají, není to rozhodné z hlediska celkového dojmu, a to pro nedostatek rozlišovací způsobilosti slovního spojení „GOLFISTA ROKU“ a nemožnosti vyslovit obrazové prvky, jejichž zásadní výtvarná kompozice nemůže v rámci tohoto hlediska projevit svůj distinktivní charakter. Je také nutno přihlédnout k odlišujícímu slovnímu spojení „ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE“ v namítaných ochranných známkách.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

19. Z hlediska *sémantického* sice porovnávána označení vyjadřují podobnou informaci o nejlepším hráči (hráče) golfového sportu za období jednoho roku, nicméně tento údaj je nedistinktivní (mohou jej užívat i jiné subjekty). Navazující slovní spojení u namítaných ochranných známek „ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE“ svým přivlastňovacím tvarem a příslušným pádem rozvíjí nedistinktivní slovní spojení a současně identifikuje žalobkyni jako původce takto označených služeb. Nelze opomenout ani jejich obrazové prvky (lva a vlajku) se sémantickou vazbou na Českou republiku (lze z nich tedy dovodit zaměření na české hráče/úspěšné hráče na území České republiky). Taková interpretace z napadeného označení nevyplývá, když to kromě nedistinktivního slovního spojení zachycuje vlastní průběh hry (vyobrazení hráče golfu). Ačkoli tedy porovnávána označení svým nedistinktivním slovním spojením vyjadřují stejnou nebo obdobnou informaci, další slovní prvky namítaných ochranných známek a interpretace obrazových prvků porovnávaných označení posouvají či upřesňují význam jejich celkového sémantického sdělení, a to zejména u namítaných ochranných známek.
20. Z pohledu *celkového dojmu* je zásadní výtvarná stránka porovnávaných označení, která jim dodává na atraktivitě a distinktivně rozvíjí jejich působení na spotřebitele – primárně na vizuální vnímání. Porovnávána označení kombinují obrazové a slovní prvky v jednom celku a jejich grafické provedení je tím nejvýraznějším aspektem, který si průměrný spotřebitel zapamatuje a odliší je od sebe. Napadené označení se liší nejen výtvarným zpracováním, „akčnější“ koncepcí, ale i kompaktnějším uspořádáním prvků s kompozicí úzce propojující v jeden celek obraz golfisty s pod sebou umístěnými slovními prvky „GOLFISTA“ a „ROKU“. Namítané ochranné známky působí konzervativněji – obrazový prvek je oddělen od slovních prvků představující pod sebou mezerou oddělené nápisy, jejichž spodní část identifikuje přímo žalobkyni.
21. Pokud jde o polemiku stran pozornosti průměrného spotřebitele, žalovaný zdůraznil, že při jejím stanovení jako střední až vyšší zohlednil povahu kolizních výrobků a služeb (doplněnou o golfové zaměření). Žalobkyně konkrétně netvrdila, proč by neměla být střední až vyšší. Podle žalovaného shodné nebo podobné kolizní výrobky a služby mají vlastnosti, které u průměrného spotřebitele mohou vyvolat různou míru pozornosti a obezřetnosti (spotřebitel bude přistupovat jinak k nákupu výrobků z papíru, objednavce inzerce nebo zadání reklamy).
22. K tvrzení žalobkyně, že ohraničení napadeného označení připomíná erb, žalovaný uvedl, že každý obrazový prvek je třeba posuzovat podle jeho ztvárnění. Uvedený obrazový prvek sice ve své dolní části erb připomínat může (stejně tak např. vlajku či záložku), nikoli však ve své horní části, kde pro celkovou interpretaci erbu chybí jeho „uzavření“ vodorovnou čarou. Průměrný spotřebitel navíc nebude tento obrazový prvek blíže zkoumat. V napadeném označení je jeho rolí jen střízlivě dekorativní formou tvořit pozadí pro ostatní prvky (rámuje je a činí z nich fakticky uzavřenou kompaktní kompozici obrázku a dvou slov). S ohledem na jeho čistě dekorativní úlohu mu spotřebitelé nebudou přisuzovat zásadní důležitost a budou ho vnímat v rámci celkového grafického ztvárnění napadeného označení.
23. Žalovaný dále nesouhlasil s tím, že by průměrného spotřebitele upoutala slovní část „Golfista roku“ a nikoliv obrazový prvek. Slovní prvek je totiž ve vztahu ke golfu zcela nedistinktivní. Označení je vnímáno jako celek, přičemž v této věci je napadené označení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

kompozicí spojení slovních a obrazových prvků, která má dostatečnou rozlišovací způsobilost. Za situace, kdy nebyla mezi porovnávanými označeními zjištěna závadná podobnost vyvolávající pravděpodobnost záměny, by ani prokázání řádného užívání ochranné známky Golfista roku či jejího slovního prvku pro všechny zapsané výrobky a služby nevedlo k jinému výsledku. Úvaha nad tím, jak by případně mohly namítané ochranné známky vypadat, je pak pro námitkové řízení zcela irelevantní.

24. Nesrozumitelným byl pro žalovaného **třetí** žalobní okruh stran užití slovních spojení „Golfist(k)a roku České golfové federace“ atd. ve smyslu § 13 odst. 2 písm. a) a § 5 zákona o ochranných známkách. Podle žalovaného totiž § 5 uvedeného zákona nijak nesouvisí s jeho § 13 odst. 2 písm. a). Když uvedený § 5 se váže na řízení o zápisu pro překonání překážek zápisné způsobilosti v § 4 písm. b) až d) zákona o ochranných známkách. Nijak nesouvisí s jejich používáním po zápisu. Žalobkyně zcela opomíjí grafickou podobu namítaných ochranných známek a napadeného označení jako celku, stejně jako nedistinktivní povahu slovních prvků namítané ochranné známky i napadeného označení. Jsou to totiž obrazové prvky ochranné známky, které mění její rozlišovací způsobilost.
25. Závěrem žalovaný uvedl, že nezpochybňoval pozici žalobkyně v oblasti golfu; v námitkovém řízení ji ale nelze zohlednit.

IV. Průběh jednání ve věci

26. Na ústním jednání konaném dne 29. 9. 2025 soud nejprve stručně rekapituloval průběh řízení a shrnul postoje účastníků řízení. Ti setrvali na shora předestřené argumentaci. Žalobkyně zdůrazňovala, že se měl žalovaný náležitě zabývat zápisnou způsobilostí napadeného označení, neboť jednotlivé prvky i označení jako celek mají čistě popisný charakter; žalovaný to měl zohlednit i v nynějším řízení (připodobnila to přezkumu závazných stanovisek, např. EIA v navazujícím řízení). Dále akcentovala otázku užívání svých ochranných známek, resp. slovního prvku (a nabytí rozlišovací způsobilosti prvku užíváním) s tím, že jím se už zdejší soud v jiném řízení pod sp. zn. 18 A 82/2024 zabýval, a navrhla přerušení řízení do skončení řízení o kasační stížnosti v dané věci (podání kasační stížnosti bylo mezi stranami nesporné; věc je vedena pod sp. zn. 9 As 126/2025). Slovní prvek je dominantním prvkem všech porovnávaných označení, právě on zůstane průměrnému spotřebiteli v paměti; jako jediný je zvukově reprodukovatelný. Přihlašovatel chce zjevně parazitovat na postavení žalobkyně; napadené označení bude vnímáno jako variace označení žalobkyně jako národního sportovního svazu reprezentující golf v ČR i mezinárodně.
27. Žalovaný uvedl, že žalobkyní zmiňované řízení s nynější věcí přímo věcně nesouvisí. Jednoznačně odmítl, že by se nyní mohl zabývat zápisnou nezpůsobilostí napadeného označení. Stejně tak nemohl v nynějším řízení řešit případnou nedobrou víru přihlašovatele. Se žalobkyní se shodl v tom, že společný slovní prvek porovnávaných označení nemá rozlišovací způsobilost, protože právě roste význam prvků obrazových.
28. Soud návrhu na přerušení řízení [ve smyslu § 48 odst. 3 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní] při jednání nevyhověl. Přerušení z tohoto důvodu je v první řadě fakultativní, soud přitom důvod pro takový postup neshledal. Rozsudkem z 21. 7. 2025, č. j. 18 A 82/2024 - 90, rozhodoval ve věci pozdějšího zrušení namítaných ochranných známek pro neužívání (neužívání způsobem neměnicím rozlišovací způsobilost známek). Jak je zřejmé z níže rozvedené argumentace soudu, tam řešené otázky a jejich zodpovězení ze

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

strany Nejvyššího správního soudu (NSS) nejsou pro posouzení důvodnosti nynější žaloby rozhodující.

29. Pokud jde o dokazování, soud připomněl, že má k dispozici spisový materiál, z jehož obsahu bude vycházet. Účastníci řízení nad rámec předloženého správního spisu žádné důkazy nevznесли, soud tudíž žádné dokazování neprováděl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

30. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
31. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
32. V návaznosti na argumentaci žalobkyně řízením ve věci sp. zn. 18 A 82/2024 však soud nejprve předesílá, že se nezabýval jen případným dopadem řízení o kasační stížnosti pro nynější věc, ale samozřejmě i dopadem toho, že rozsudkem č. j. 18 A 82/2024 - 90 zamítl žalobu proti rozhodnutím předsedy Úřadu z 16. 9. 2024, č. j. O-518170/D24078564/2024/ÚPV, resp. č. j. O-518171/D24078565/2024/ÚPV, jimiž došlo k návrhu osoby zúčastněné na řízení ke zrušení namítaných ochranných známek podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách. Soud musel posoudit, zda zrušení obou namítaných ochranných známek mohlo mít vliv na jeho přezkum nyní napadeného rozhodnutí ve věci námitek opřených právě o tyto zrušené ochranné známky. Dospěl přitom k závěru, že zrušení namítaných ochranných známek nemá na věcnou legitimaci žalobkyně a meze posouzení uplatněné žalobní argumentace s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. vliv.
33. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. platí, že *při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu*. Je tak stanoven časový okamžik, ke kterému soud v rámci přezkumu správního rozhodnutí posuzuje skutkovou a právní stránku věci. Závěry žalovaného správního orgánu proto zásadně nelze zpochybnit skutečnostmi nastalými až po vydání napadeného rozhodnutí.
34. To bylo v nynější věci vydáno dne 27. 8. 2024 (právní moci nabylo 28. 8. 2024), přičemž k pravomocnému zrušení namítaných ochranných známek došlo dne 16. 9. 2024 s účinky k 20. 3. 2023. Zrušení namítaných ochranných známek tak bylo skutečností nastalou až po vydání napadeného rozhodnutí, byť k němu došlo se zpětným účinkem ve vztahu k okamžiku, kdy ještě probíhalo v nynější věci prvostupňové správní řízení (v době podání přihlášky napadeného označení, ale i podání námitek však nepochybně namítané ochranné známky existovaly). Bylo by tak *a priori* v rozporu se zmíněnou zásadou dle § 75 odst. 1 s. ř. s., kdyby soud vycházel ze skutkového a právního stavu po vydání napadeného rozhodnutí (tzn. zohlednil by již zdejším soudem „potvrzené“ zrušení namítaných ochranných známek).
35. Soud si je samozřejmě vědom, že pravidlo obsažené v § 75 odst. 1 s. ř. s. může být za určitých okolností prolomeno a správní soud v některých případech může (musí) přihlížet ke skutkovým či právním novotám (např. k pozdější příznivější právní úpravě v oblasti správního trestání). Poukázat lze i na problematiku řetězcích se podmíněných správních aktů (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS z 28. 1. 2025, č. j. 6 Afs 292/2018 - 39, č.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

4668/2025 Sb. NSS). Nyní ovšem o případ takto podmíněného rozhodnutí nejde. Ve vztahu k předmětu nynější věci (tj. zrušení namítaných ochranných známek před vydáním rozsudku zabývajícím se jejich možnou záměnou s jiným označením) soud v dosavadní judikatuře, příp. komentářové literatuře důvod pro odchýlení se od § 75 odst. 1 s. ř. s. nenašel. V judikatuře lze naopak nalézt spíše oporu pro zohlednění stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek z 27. 3. 2019, č. j. 1 As 336/2018 - 25, bod 21). Odkázat lze *mutatis mutandis* i na rozsudek Tribunálu z 6. 10. 2021 ve věci T-342/20, *Basmati*, ve kterém Tribunál dovedl, že sám musí při posuzování zákonnosti napadeného rozhodnutí vycházet z data jeho vydání; nepřistoupil tak na to, že by při svém rozhodování zohlednil důvody nastalé následně po vydání napadeného rozhodnutí, spočívající ve zrušení jedné z porovnávaných známek (srov. bod 19 uvedeného rozsudku). V nynější věci tak soud ke zrušení namítaných ochranných známek nepřihlížel a žalobou se věcně zabýval (ač by přitom byl reálný význam případného zrušení napadeného rozhodnutí v tomto případě z důvodu zrušení namítaných ochranných známek omezený).

36. Jinou otázkou je, že v době podání nynější žaloby dne 29. 10. 2024 již tyto nepochybně pravomocně zrušeny byly, žalobkyně tudíž již nebyla vlastníkem namítaných ochranných známek. Soud proto zvažoval i to, zda není namístež žalobu (po vydání rozsudku ve věci 18 A 82/2024) bez dalšího zamítnout pro nedostatek aktivní věcné legitimace. Zohlednil ovšem specifickou celou situaci, vyvolanou tím, že žalovaný ve věci námitek žalobkyně rozhodl dříve než v případě zrušení namítaných ochranných známek. Žalobkyně přitom v době jeho vydání nepochybně byla zkrácena nyní napadeným rozhodnutím, neboť to potvrdilo zamítnutí jejích námitek opřených o tehdy formálně existující ochranné známky. Tyto ochranné známky nepřešly na právního nástupce, proti napadenému rozhodnutí by se tak nemohl námitkami bránit ani nikdo jiný.
37. Soud se proto zabýval i důvodností jednotlivých námitek. Vlastní odůvodnění pak rozdělil na části odpovídající tomu, jakým způsobem uchopil žalobní argumentaci: posouzení absolutní zápisné (ne)způsobilosti napadeného označení v kontextu řízení o námitkách (V.1), podobnost porovnávaných označení a posouzení pravděpodobnosti záměny (V.2) a relevance předložených důkazů o řádném užívání namítané ochranné známky Golfista roku a význam potenciálně získané rozlišovací způsobilosti slovního prvku namítaných ochranných známek (V.3). Soud se níže vyjadřuje ke všem podstatným rovinám těchto žalobních okruhů, jeho povinností však není reagovat na každý dílčí argument uplatněný v žalobě a ten obsáhle vyvrátit; úkolem soudu je uchopit obsah a smysl argumentace a vypořádat se s ní (např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 201/04, sp. zn. III. ÚS 961/09, či sp. zn. IV. ÚS 919/14).

V.1 Otázka posouzení absolutní zápisné (ne)způsobilosti v kontextu řízení o námitkách

38. Námitka absolutní zápisné nezpůsobilosti napadeného označení, kterou měl žalovaný v nynější věci zohlednit, není důvodná.
39. Jde-li obecně o otázku absolutní zápisné nezpůsobilosti, podle § 22 zákona o ochranných známkách platí, že Úřad po úspěšném provedení formálního průzkumu přihlášky ji následně podrobí věcnému průzkumu. V něm zkoumá, zda je přihláška ochranné známky způsobilá zápisu do rejstříku ochranných známek podle § 4 zákona o ochranných známkách. Je-li naplněn alespoň jeden z absolutních důvodů zamítnutí zápisu ochranné známky taxativně vymezených v cit. ustanovení [pokud např. označení nemá rozlišovací způsobilost podle § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách], musí Úřad přihlášku zamítnout. Projde-li Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

příhláška i věcným průzkumem, Úřad ji podle § 23 zákona o ochranných známkách zveřejní ve Věstníku. K tomu u napadeného označení došlo dne 23. 11. 2022. Od tohoto data bylo možné podat ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o ochranných známkách připomínky založené na důvodech podle § 4 uvedeného zákona, a to ve lhůtě tří měsíců.

40. Žalobkyně připomínky nepodala, v uvedené lhůtě uplatnila dne 21. 2. 2023 námitky, jež jsou předmětem nynějšího sporu. Institut námitek se ovšem týká tzv. relativních důvodů zápisné nezpůsobilosti, jako např. nebezpečí záměny z důvodu podobnosti označení a výrobků a služeb dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách; žalobkyně v námitkách (a ani v žádném jiném podání učiněném v uvedené lhůtě tří měsíců) ostatně nenamítala absolutní zápisnou nezpůsobilost napadeného označení. Ač přitom není vyloučeno, aby namítající ve svých námitkách vznášel rovnou i výtky stran zápisné nezpůsobilosti, jinými slovy připomínky spolu s námitkami (srov. rozsudky zdejšího soudu z 19. 5. 2006, č. j. 7 Ca 180/2005 - 48, č. 1332/2007 Sb. NSS a z 22. 10. 2024, č. j. 15 A 127/2023 - 56, body 28-29), ty se v žádném případě nestávají předmětem řízení o námitkách, jehož rámec je dán právě a pouze uplatněnými námitkovými důvody. Proto se Úřad danou otázkou v nynější věci původně nezabýval. Tuto námitku vznesla žalobkyně poprvé až v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí a předseda Úřadu se s ní vypořádal.
41. Soud se přitom ztotožňuje s tím, že v této věci, jejímž předmětem je námitkové řízení přísně založené na důvodu dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách, může žalovaný a posléze soud případnou nižší rozlišovací způsobilost napadeného označení zohlednit jen do té míry, do jaké ovlivňuje celkové posouzení pravděpodobnosti záměny. Určitá minimálně potřebná míra rozlišovací způsobilosti se přitom po věcném průzkumu přihlašovaného označení předpokládá. To jinými slovy znamená, že se v tomto řízení nelze zabývat tvrzeným pochybením Úřadu při věcném průzkumu, potažmo samotnou absencí rozlišovací způsobilosti; tou se může zabývat Úřad v řízení podle § 32 zákona o ochranných známkách (k tomu srov. rozsudek NSS z 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015 - 58, č. 3556/2017 Sb. NSS). Jeho zahájení může sama žalobkyně ve smyslu § 32 odst. 3 zákona o ochranných známkách iniciovat.
42. Na výše uvedeném nemůže změnit nic ani to, že připomínky, napadající nedostatek rozlišovací způsobilosti napadeného označení ve smyslu § 4 písm. a) a b) zákona o ochranných známkách, podala jiná osoba. Ve světle výše uvedeného se soud nemohl zabývat tím, jak žalovaný vyhodnotil připomínky odlišného subjektu; musí vyjít z toho, že Úřad nezjistil, že by napadené označení v přihlášeném provedení bylo nezpůsobilé zápisu. Argumentace přezkumem stanoviska EIA či jiných obdobných podkladů správního rozhodnutí, není rovněž přiléhavá. Závěry věcného průzkumu nejsou formálním podkladem v námitkovém řízení. Jedná se z pohledu navazujícího soudního přezkumu o zcela samostatné procesy, přičemž soudní ochrana může být žalobkyni poskytnuta v řízení o případné žalobě proti rozhodnutím vydaným Úřadem, resp. předsedou Úřadu v řízení podle shora připomenutého § 32 zákona o ochranných známkách.
43. V posledku pak soud dodává, že v kontextu výše uvedeného je irelevantním rovněž

žalobkyní uvedený příklad z Projektu CP3¹

s odkazem na možnou absolutní

¹ Jde o dokument EUIPO Společné prohlášení; rozlišovací způsobilost kombinované ochranné známky obsahující popisné/nedistinktivní slovní prvky; 2. října 2015. Dostupné online dne 29. 9. 2025 z <https://euipo.europa.eu/tunnel-shodu> s prvopisem potvrzuje K. Š.

zápisnou nezpůsobilost napadeného označení pro nedostatek jeho rozlišovací způsobilosti. Soud se v projednávané věci otázkou absolutní zápisné (ne)způsobilosti napadeného označení nemohl ze shora popsaných důvodů zabývat.

V.2 Podobnost porovnávaných označení a pravděpodobnost záměny

44. Ústředním bodem nynější věci je spor o pravděpodobnost záměny ochranných známek. Podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách vlastník starší ochranné známky může zabránit zápisu přihlašované ochranné známky do rejstříku ochranných známek, pokud je kumulativně splněno, že (i) starší ochranná známka je shodná anebo podobná s přihlašovanou ochrannou známkou; (ii) starší ochranná známka je zapsána pro shodné nebo podobné výrobky s přihlašovanou ochrannou známkou; (iii) existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, přičemž za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochranou známkou (např. rozsudky NSS z 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007 - 141, a z 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006 - 97, č. 1064/2007 Sb. NSS).
45. K podmínkám pro konstatování pravděpodobnosti záměny judikatura správních soudů a SDEU vytvořila *kritéria*, podle kterých se u zaměnitelnosti ochranných známek hodnotí:
 - a) podobnost výrobků či služeb,
 - b) relevantní veřejnost (spotřebitel) a stupeň její pozornosti,
 - c) stupeň podobnosti označení, včetně posouzení distinktivních a dominantních prvků,
 - d) rozlišovací způsobilost dřívější ochranné známky a
 - e) celkové posouzení uvedených kritérií, včetně dalších relevantních okolností.
 (rozsudek SDEU z 11. 11. 1997, ve věci C-251/95, *SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport*, či již cit. rozsudek NSS 10 As 187/2015, bod 35).
46. Žalobkyně zpochybnila, že by mezi porovnávanými označeními nebyla pravděpodobnost záměny, a to ani v podobě asociace. Nesouhlasila s tím, jak žalovaný vymezil úroveň pozornosti průměrného spotřebitele, a zejména se neztotožnila s jeho závěrem o vizuální, fonetické a sémantické (ne)podobnosti porovnávaných označení.
47. Soud se nejprve zabýval hodnocením jednotlivých hledisek pravděpodobnosti záměny ze strany žalovaného, následně pak celkovým posouzením ve shora popsaných intencích. Ač přitom musel některé dílčí závěry žalovaného korigovat, souhlasil s tím, že porovnávaná označení jsou z pohledu celkového dojmu rozdílná, založená na rozdílné výtvarné kompozici – žalobkyní dovozovaná shodnost či podobnost především co do slovního prvku „GOLFIST(K)A ROKU“ tak jinými slovy nevyvolává pravděpodobnost záměny.

a) Porovnání výrobků a služeb
48. Otázka shodnosti či podobnosti výrobků a služeb není v této věci sporná. Soud tak odkazuje zejména na str. 11–14 prvostupňového rozhodnutí, kde dospěl Úřad k závěru o shodnosti, resp. podobnosti kolizních výrobků a služeb. Jen pro úplnost dodává, že shodnost či podobnost kolizních výrobků a služeb je dána, pokud mají stejné či natolik blízké podstatné znaky, v důsledku čehož mohou u průměrného spotřebitele vyvolat představu, že pocházejí od jednoho subjektu. Podobnost může mít různou míru, přičemž i z tohoto hlediska stupeň zjištěné podobnosti *ovlivňuje* závěr o pravděpodobnosti záměny.

b) Relevantní veřejnost a stupeň její pozornosti

49. Nebezpečí záměny musí být posuzováno s přihlédnutím k průměrnému spotřebiteli, tj. běžnému spotřebiteli, kterému jsou sporné výrobky či služby určeny. Průměrným spotřebitelem je spotřebitel řádně informovaný, přiměřeně vnímavý a opatrný (rozsudek SDEU z 16. 7. 1998 ve věci C-210/96, *Gut Springenheide*). Není přitom nutné, aby pravděpodobnost záměny existovala pro celou relevantní veřejnost; pro vyhovění námitkám postačí, je-li shledána pravděpodobnost záměny ve vztahu k nikoli zanedbatelné části relevantní veřejnosti (např. rozhodnutí Tribunálu ze dne 20. 11. 2017 ve věci T-403/16, *Stada Arzneimittel AG v. EUIPO*).
50. Soud připomíná, že vyšší úroveň pozornosti průměrného spotřebitele snižuje míru pravděpodobnosti záměny. Žalobkyně se přitom neztotožnila s tím, že žalovaný vymezil pozornost průměrného spotřebitele jako *střední až vyšší*, neboť má být *běžná a přiměřená*. Tomu soud nemohl přisvědčit. Je totiž třeba připomenout, že Úřad (a posléze i předseda Úřadu) vymezil relevantní veřejnost, resp. průměrného spotřebitele jako osobu spíše z okruhu veřejnosti zájímající se o sport (zejména golf a každoroční hodnocení jeho hráčů/hráček). Žalobkyně pak toto vymezení průměrného spotřebitele nerozporovala a nečiní tak ani v žalobě (v té to dokonce sama označila za „nesporný fakt“). Rovněž soud se s tímto vymezením okruhu relevantní veřejnosti ztotožňuje.
51. Pokud jde o určení míry pozornosti takto vymezeného okruhu relevantní veřejnosti, je třeba vzít v úvahu, že golf obecně není v porovnání s jinými sportovními odvětvími (např. fotbal, hokej či tenis) považován za sport široce dostupný pro širokou veřejnost; lze jej obecně považovat za předmět zájmu spíše užší skupiny osob. Rovněž hráči golfu nejsou mezi širokou veřejností zpravidla tolik známými sportovci jako např. tenisté či hokejisté. Tomu proto musí odpovídat i určení úrovně pozornosti průměrného spotřebitele. Ta bude v tomto případě spíše vyšší než běžná. Byť je třeba uznat, že předseda Úřadu (ani Úřad) tento svůj závěr nijak podrobně nezdůvodnil, je zároveň nutno dodat, že jeho argumentace odpovídala podrobnosti rozkladové argumentace (tento nedostatek pak žalobkyně nenapravila ani v žalobě). Předseda Úřadu přitom zohlednil i to, že úroveň pozornosti spotřebitele se může měnit i v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb [rozhodnutí SDEU z 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, či rozsudek Tribunálu z 6. 5. 2008 ve věci T-246/06, *Redcats v OHIM – Revert & Cía (REVERIE)*]. Podotkl, že s ohledem na různost kolizních výrobků a služeb, lze očekávat, že jejich vlastnosti mohou u průměrného spotřebitele vyvolat různou míru pozornosti a obezřetnosti (jiný stupeň pozornosti bude např. při nákupu výrobků z papíru a jiný v rámci inzertních činností).
52. Žalovaným určená míra pozornosti jako střední až vyšší podle soudu plně koresponduje jak s variabilitou kolizních výrobků a služeb (žalobkyně ostatně toto ve své námitce nijak nerefletovala), tak i s popsanou specifičností (určitou exkluzivitou) spojenou s golfem; současně ale respektuje postupně narůstající popularizaci (rozšíření) golfu i mezi širší veřejnost. Je tak zřejmé, že pozornost průměrného spotřebitele nemůže být pouze zcela běžná, když relevantní veřejnost není toliko „běžná“ laická veřejnost. Žalobkyně toto své tvrzení ani nijak nezdůvodnila, zejména blíže nezpochybnila, že u některých výrobků a služeb může být taková pozornost průměrného spotřebitele i vyšší (soud pak dodává, že přinejmenším z části nejsou pozice stran v rozporu, když žalovaný nerozporuje, že u některých výrobků a služeb bude pozornost střední, jinými slovy běžná). Vymezení žalovaného konečně neznamená, že by snad pozornost spotřebitelů byla v případě Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

dotčených výrobků a služeb zcela nadprůměrně vysoká, nejde o vysoce specializovanou oblast, jako je třeba oblast vědy (srov. rozsudek NSS z 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128, bod 28).

c) Posouzení podobnosti označení

53. Soud tak mohl přistoupit ke stěžejní otázce podobnosti označení. Připomíná, že toto hledisko je nezbytnou podmínkou pro zjištění pravděpodobnosti záměny. Pro ni je totiž nutná existence alespoň určitého stupně podobnosti mezi přihlašovanou a zapsanou (namítanou) známkou v podobě, v jaké jsou přihlášeny, resp. požívají ochranu (podoba skutečného či možného užití chráněného označení je přitom irelevantní, jak uvedl Tribunál v rozsudku z 15. 4. 2020 ve věci T-488/07, *Cabel Hall Citrus v. OHIM*). Dvě označení jsou podobná, jsou-li z pohledu relevantní veřejnosti alespoň částečně shodná v jednom nebo více relevantních aspektech (např. rozhodnutí Tribunálu z 27. 11. 2007 ve věci T-434/05, *Gateway/OHIM-Fujitsu, Siemens Computers*).
54. Pro posouzení podobnosti je nutné určit stupeň vizuální, fonetické a významové (sémantické) podobnosti mezi nimi (nízký, průměrný, vysoký), případně určit důležitost těchto prvků, a to při zohlednění kategorie relevantních výrobků a okolností, za kterých jsou uváděny na trh (rozhodnutí SDEU z 27. 4. 2006 ve věci C235/05, *L'Oréal*). Konečné posouzení podobnosti musí být ovšem založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům. Průměrný spotřebitel přitom obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezkoumá její jednotlivé detaily (rozhodnutí SDEU ve věcech *SABEL BV*, či *Lloyd Schuhfabrik Meyer*; viz též rozsudek NSS z 10. 3. 2023, č. j. 10 As 101/2021 - 56, č. 4475/2023 Sb. NSS, bod 23). Při posuzování podobnosti nelze izolovaně zohlednit pouze jeden prvek kombinované (obrazové) ochranné známky a srovnávat jej s jinou ochrannou známkou. Všechny složky označení musí být vzaty v úvahu a nelze je opomenout pouze z důvodu jejich menší velikosti nebo nižší rozlišovací způsobilosti. Jak vhodně uvedl NSS v rozsudku z 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008 - 153, posuzování podobnosti srovnávaných označení nemůže být založeno „pouze na formálním porovnání jednotlivých prvků, ale musí se zakládat na porovnání známkových motivů střeňuvších se označení – tj. rozhodujících složek porovnávaných označení, které při celkovém posuzování jsou výrazem charakteristických vlastností srovnávaných označení. Zaměnitelnost označení může být dovozována z podobnosti v dominantním prvku nebo naopak z toho, že označení dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost. Na podobnost známek tak lze usuzovat podle toho, co vytváří celkový dojem, tedy buď již z pouhé části obrazové, či slovní, nebo ze souhrnu obou.“
55. Rozlišovací způsobilost (distinktivita) je vlastnost ochranné známky umožňující označit výrobky nebo služby, pro které je ochranná známka zapsána, jako pocházející z určitého podniku, a tím je odlišit od výrobků a služeb jiných subjektů (rozsudek SDEU ve věci *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 22). V rámci posuzování pravděpodobnosti záměny je třeba ji zohlednit na dvou úrovních. Jednak při určení podobnosti označení, resp. jejich jednotlivých prvků, kdy je třeba vyhodnotit, jaké prvky jsou distinktivní a dominantní (rozsudek SDEU ve věci *SABEL BV*, bod 23). Vedle toho je současně třeba posoudit rozlišovací způsobilost namítané známky jako celku z pohledu konečného posouzení pravděpodobnosti záměny.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

56. Soud na úvod připomíná, že napadené označení i namítané ochranné známky

GOLFISTA ROKU
ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE

GOLFISTA ROKU
ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE

jsou známkami obrazovými, resp. kombinovanými ve smyslu terminologie původní právní úpravy. Veškerá porovnávaná označení se proto skládají ze slovních i obrazových prvků, jež všechny je nutné v rámci jednotlivých hledisek podobnosti zohlednit, a určit, které z nich jsou dominantní a distinktivní.

57. Pokud jde o jednotlivá hlediska podobnosti označení, v případě **vizuální podobnosti** není mezi stranami sporu, že napadené označení obsahuje stejné (byť rozdílně uspořádané), resp. vysoce podobné slovní spojení „GOLFISTA ROKU“ jako namítané ochranné známky. Ty pod tímto slovním prvkem ještě obsahují v přibližně poloviční velikosti slovní prvek ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE, který tak vizuálně působí mnohem méně výrazně, než slovní prvek nad ním. Pokud jde o obrazové prvky, napadené označení je umístěné do v horní části nezakončeného geometrického útvaru, jehož dolní část je „do špičky“ a krom již popsaného slovního prvku dále obsahuje neúplně vykreslenou postavu golfisty s golfovou holí zachycenou v momentu náprahu. Namítané ochranné známky jsou z vizuálního hlediska rozdělené do dvou pomyslných částí: v levé části je symbol podobný české vlajce nad štítem českého dvojocasého lva držícího golfovou hůl v rámci husitské pavězy – obdoba malého státního znaku České republiky. Na jejich pravé straně je pak kapitalizovanými písmeny umístěn již popsaný slovní prvek.
58. Dále se soud zabýval určením *distinktivních* a *dominantních prvků* označení. Právě to je zásadním bodem sporu mezi účastníky. Podle žalobkyně je nosným, a tedy dominantním prvkem porovnávaných označení jejich slovní část; podle žalovaného jsou naopak dominantními obrazové (grafické) prvky všech sporných označení, resp. jejich celkové ztvárnění. Rozdělí-li soud porovnávaná označení zcela a analyzuje jednotlivé části, nelze popřít, že mají několik shodných/ podobných prvků – půjde zejména o slovní část „GOLFIST(K)A ROKU“, ale též golfovou hůl či štít (erb) v namítaných ochranných známkách a jeho náznak u napadeného označení.
59. Soud předně souhlasí se žalobkyní, že naposledy zmíněné aspekty stran tvaru nelze z pohledu vizuálního zcela opomenout. Polemika stran toho, zda popsaný tvar u napadeného označení naplňuje tvar erbu ve smyslu Mezinárodního třídění obrazových prvků ochranných známek (vídeňské třídění; blíže viz str. 19-20 napadeného rozhodnutí), je pro posouzení podobnosti označení, potažmo pravděpodobnosti záměny irelevantní. Průměrný spotřebitel bude ovšem vizuálně vnímat i ohraničení porovnávaných obrazců. Tvar skládající se z geometrických linií tvořících ve svém propojení trojúhelníkový tvar směřující směrem dolů nepochybně zčásti připomíná tvar erbu s „golfovou obdobou“ malého státního znaku, čímž s sebou nese určitou vážnost s tím spojenou. Skutečnost, že v případě napadeného označení tento tvar není v horní části zakončen (propojen) linií, není podle soudu z pohledu průměrného spotřebitele natolik zásadní. Význam tohoto grafického prvku tak podle soudu nelze při hodnocení vizuální podobnosti a následně celkového dojmu zcela pominout, jak učinil žalovaný, neboť nepůjde o ryze dekorativní prvek (zvláště, když jej sám žalovaný označil za „největší prvek napadeného označení“; str. 25 napadeného rozhodnutí).
60. Ještě výraznější spor mezi stranami panuje ohledně významu shodného (resp. vysoce podobného) slovního prvku „GOLFISTA ROKU“, tedy do jaké míry je tento společný Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

prvek dominantní a rozlišující částí označení. Soud předně souhlasí s žalovaným, že tento slovní prvek sám o sobě nedisponuje inherentní rozlišovací způsobilostí – je třeba jej považovat za obecné a svého druhu laudatorní označení hráče golfu, který byl z určitých hledisek nejlepším hráčem tohoto sportu. Takových „golfistů roku“ skutečně *může* být i více, takto nedistinktivní označení *potenciálně* může užívat vícero subjektů organizujících sportovní či jiné akce (na tomto tvrzení žalovaného soud obecně nespatřuje nic nepřipustného, není to něco, co by měl žalovaný prokazovat). Jedná se o popisný slovní prvek odkazující na vlastnosti služby, relevantní veřejnost mu nepochybně porozumí, a to v tom smyslu, že jde o propagaci (v podobě služeb či výrobků) soutěže oceňující nejlepšího golfistu za příslušný rok.

61. Skutečnost, že prvek ochranné známky sám o sobě postrádá inherentní rozlišovací způsobilost, samozřejmě ovlivňuje hodnocení jednotlivých hledisek podobnosti, jakož i celkového dojmu. Známkoprávně „slabé“, nedistinktivní či popisné elementy zásadně mají vliv nižší (rozsudek zdejšího soudu z 14. 5. 2024, č. j. 18 A 51/2023 - 53). To ovšem ještě neznamená, že nemohou tvořit výraznou část sporných označení, a že v průměrném spotřebiteli nezanechají vizuální stopu; neznamená to tedy, že nemohou být pro posouzení podobnosti dominantním prvkem sporných označení. Je totiž nutné odlišit určení rozlišovací způsobilosti jednotlivých prvků na straně jedné, a na straně druhé jejich dominantní povahu z pohledu působení na vnímání průměrného spotřebitele. Platí, že dominantní postavení určitého prvku ochranné známky se neodvíjí od jeho distinktivity (rozsudky NSS z 29. 9. 2022, č. j. 1 As 70/2020 - 78, bod 58 či z 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008 - 153). Rovněž unijní judikatura dovozuje, že nízká rozlišovací způsobilost prvku kombinované ochranné známky nutně neznamená, že nemůže představovat dominantní prvek, pokud s ohledem na jeho umístění či velikost je pravděpodobné, že jej spotřebitel vnímá a zapamatuje si ho (např. rozsudek Tribunálu z 22. 5. 2012, ve věci T-60/11, *Kraft Foods Global Brands LLC v OHIM*, bod 32).
62. Rozčlení-li přitom soud porovnávaná označení na jednotlivé prvky, nelze popřít, že by za dominantní mohl být považován právě slovní prvek „GOLFIST(K)A ROKU“. Jakkoliv tedy nijak nezpochybnuje závěr žalovaného o míře jeho rozlišovací způsobilosti, nelze shodu/vysokou podobnost v tomto prvku relativizovat do té míry, jak to činil žalovaný. Soud v tomto směru poukazuje i na závěry svého rozsudku z 18. 7. 2024, č. j. 18 A 47/2023 - 116, v němž se zabýval významem shody v slovních prvcích „SANICOR“ a „SANYTOL“ a v němž uvedl, že se žalovaný správně zabýval právě shodnou částí těchto prvků a její (nízkou) distinktivitou; soud však zdůraznil, že v rámci celkového porovnání nesmí být opomenuty žádné prvky označení jen proto, že jsou menší velikosti než ostatní, anebo proto, že rozlišovací způsobilost nemají; výjimku z tohoto pravidla tvoří pouze zanedbatelné prvky [též rozsudek SDEU z 12. 7. 2007 ve věci C-334/05, *OHIM v Shaker (Limoncello)*].
63. Nelze proto vycházet z toho, že shodný slovní prvek není dominantní, jelikož není distinktivní. Soud se též nemůže ztotožnit ani s dílčím závěrem žalovaného, že slovní prvek není dominantním a nosným prvkem, jelikož nezastiňuje obrazové prvky posuzovaných označení (s. 22-23 napadeného rozhodnutí). Je sice pravdou, že slovní prvky u posuzovaných označení nejsou na první pozici (ve smyslu čtení zleva doprava), a ani nejsou výrazně graficky zpracované; jsou vyobrazeny v neoriginálním fontu. Přesto podle soudu nelze mít za to, že jednotlivé obrazové prvky samy o sobě jednotlivě převažují nad vnímáním prvků slovních. Společný slovní prvek je u obou označení výrazný – velikostně odpovídá oněm

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

obrazovým prvkům, není vůči nim nijak zanedbatelný, naopak je tučně zvýrazněný. Nadto v případě napadeného označení obrazový prvek působí spíše jako „v pozadí“ za prvkem slovním – působí jako určitý obrazový doplněk, když svým efektem „vystínování“ fakticky splývá (navazuje) na slovní prvek. Vzhledem k vyobrazení golfisty s golfovou holí, tj. ve zřejmé návaznosti na slovní prvek v témže označení, nadto sám není nadán významnější rozlišovací způsobilostí. Obdobně i obrazový prvek namítaných ochranných známek v zásadě sám doplňuje prvek slovní z hlediska významu (český lev a golfová hůl; viz i níže), nutně tak rovněž sám není nadán vysokou distinktivitou.

64. V tomto ohledu proto soud musel závěry žalovaného korigovat, resp. upřesnit. Má za to, že optikou porovnání jednotlivých prvků označení lze jako dominantní (přinejmenším neméně dominantní než obrazové prvky) vnímat právě slovní prvek „GOLFIST(K)A ROKU“, v němž jsou porovnávána označení shodná/vysoce podobná. V žádném případě tak nelze jejich vizuální podobnost vyloučit. Podobnost označení ovšem není a nemůže být založena jen na mechanické analýze jednotlivých prvků. Soud již výše zdůraznil, že průměrný spotřebitel vnímá ochranné známky jako celek. Ve shodě s žalovaným má přitom za to, že je to právě rozdílné kompoziční uspořádání (žalovaný hovoří o „dynamičnosti“ napadeného označení oproti „statickým“ namítaným ochranným známkám), co především určuje vizuální vnímání dotčených označení, resp. celkový vizuální dojem, jenž bude v tomto případě na průměrného spotřebitele vytvářet. Soud sice oproti žalovanému klade větší důraz na to, že označení si jsou vysoce podobná, resp. shodná co do jednoho výrazného, avšak nedistinktivního slovního prvku a také podobná, pokud jde o podobu zvoleného ohraničení, celkový vzhled (výtvarná kompozice) označení je ovšem natolik odlišný, aby ve spojení se shora rozvedenými závěry stran míry rozlišovací způsobilosti podobných prvků, resp. nedostatkem jejich distinktivy, tuto skutečnost zvrátil.
65. Za přílehlavý považuje soud především poukaz žalovaného na odlišné rozložení porovnávaných označení – pozornost průměrného spotřebitele nepochybně vizuálně upoutá, že u napadeného označení jsou jednotlivé prvky uspořádány kompaktně, obrazový prvek golfisty z pozadí doplňuje a navazuje na slovní část, naopak u namítaných ochranných známek jsou obrazové a slovní prvky důsledně odděleny. Na napadeném označení se nachází postava golfisty v náprahu za (nad) slovním prvkem, na namítaných ochranných známkách stojí lev držící golfovou hůl zcela odděleně od slovní části označení. U napadeného označení není geometrický obrazec nahoře uzavřen (pouze evokuje štít/erb) a kompaktně (byť částečně) ohraničuje celé označení. Zatímco u namítaných ochranných známek je důsledně ohraničeno toliko vyobrazení českého lva, které ho zcela uzavírá a znázorňuje tak úplnou podobu erbu. Tato část přitom leží zcela mimo slovní prvky, ty nejsou nijak ohraničeny. Soud zároveň nepřehlíží, že právě celková kompozice zakládá dle žalovaného nezbytnou inherentní rozlišovací způsobilost všech označení a právě na ni musí být kladen důraz; sama žalobkyně ostatně uvádí, že jednotlivé prvky (slovní či obrazové) napadeného označení inherentně distinktivní nejsou. Průměrný spotřebitel se jinými slovy bude více než na jejich společné či rozdílné prvky, jakkoli výrazné, zaměřovat na celkovou kompozici označení. Ta přitom působí zcela odlišným vizuálním dojmem.
66. Žalovaný má tedy nepochybně pravdu v tom, že rozhodující bude porovnávání nikoli slovních prvků, ale označení jako celku, tedy nepřehlížení celkového zpracování všech jeho prvků, zejména pak prvků obrazových, resp. celkového grafického zpracování. Nic na tom nemění ani námitka snadnou zaměnitelností postavy lva za postavu golfisty v namítaných

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

ochranných známkách. Potom totiž půjde o odlišná označení, jejichž podobnost by taky byla případně jinak posouzena. Lze doplnit, že postava lva je znázorněna odlišně, obsahuje pouze nahoře „napevno“ umístěnou část s golfovou holí a českou vlajkou (golfovou holí nenaznačuje odpal). Větší význam nemá tento argument ani z pohledu tvaru ohrazení. Soud připustil, že v tomto směru zde jistá podobnost vzniká. I v případě vložení postavy golfisty do štítu/erbu namítaných ochranných známek, by se však nic nezměnilo na odlišné kompozici označení (přesný tvar ohrazení proto sám o sobě není a nemůže být nijak rozhodující).

67. Soud opakovaně zdůrazňuje, že u namítaných ochranných známek (na rozdíl od napadeného označení) není společný slovní prvek umístěn uvnitř onoho ohrazení, ale zcela mimo něj. Navíc je doplněn o část „ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE“. Jakkoli je zjevně doplňujícím, nikoli nosným či dominantním, má tento dovětek sám o sobě určitou rozlišovací způsobilost. Je to právě on, který napomáhá tomu, aby byly služby žalobkyně prostřednictvím výslovného odkazu na její název odlišeny od případných obdobných nebo podobných služeb jiných soutěžitelů. Jinými slovy si lze u tohoto slovního prvku představit, že přinejmenším pro část dotčené veřejnosti bude odkazovat na vlastníka namítaných ochranných známek, a tedy bude nadán větší než zanedbatelnou mírou rozlišovací způsobilosti, byť jde o prvek nedominantní (viz i rozsudek 18 A 82/2024, bod 121). Vzhledem k tomu bude i tento dovětek hrát z pohledu průměrného spotřebitele roli při posouzení vizuálního dojmu, jakkoli nižší.

68. Nynější věc lze i z tohoto důvodu (přítomnosti doplňkového prvku), obecně však pro odlišné grafického zpracování porovnávaných označení připodobnit sporu řešenému v již cit. rozsudku Tribunálu T-60/11 (přihlašované označení

, namítané označení).

69. Tribunál došel k závěru, že přes společný nedistinktivní slovní prvek Premium jsou označení výrazně jinak graficky zpracována. Dovodil tedy jen nízkou vizuální podobnost a vyloučil pravděpodobnost záměny.
70. Totéž platí i nyní. Přes podobnost obou označení v některých prvcích, a to i vizuálně zanedbatelných, avšak nedistinktivních, jsou porovnávaná označení fakticky odlišná, založena na odlišném výtvarném ztvárnění. Lze jinými slovy hovořit nanejvýš o nízké vizuální podobnosti.
71. Dále se soud zabýval i dalšími hledisky podobnosti, byť ta budou mít s ohledem na grafický charakter porovnávaných označení (a jisté upozadění nedistinktivního slovního prvku) spíše menší váhu; v tom soud se žalovaným souhlasí. Ohledně posouzení **fonetické podobnosti** žalobkyně nadto mnoho argumentů nenabídla. Její hodnocení se ovšem logicky musí odvíjet od výše uvedených závěrů.
72. První, co průměrný spotřebitel u všech porovnávaných označení vysloví, bude slovní prvek „GOLFISTA, resp. GOLFISTKA ROKU“. Netřeba zdůrazňovat, že jde při vyslovování o shodný prvek, a proto nelze vyloučit fonetickou podobnost kolidujících označení; ta bude nepochybně vyšší než podobnost vizuální. Opět tu ovšem bude hrát roli další slovní prvek namítaných ochranných známek „ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE“. Být jej průměrný

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

spotřebitel s ohledem na jeho doplňující úlohu vysloví méně často, a nebude na něj klást důraz, dovětek nepochybně fonetickou podobnost snižuje, zvláště s přihlédnutím k jisté inherentní rozlišovací způsobilosti Z pohledu fonetického posouzení lze porovnávání označení označit alespoň jako podobná ve střední míře.

73. Na uvedeném hodnocení nic nemění žalobkyní dříve zmiňovaný příklad ochranné známky

. Přesto soud musí korigovat hodnocení významu nedistinktivního prvku „plavecká škola“ ze strany žalovaného (str. 23 napadeného rozhodnutí). Aniž by měl za to, že jde nutně o srovnatelné případy, není možné nedistinktivní prvek v tomto označení („plavecká škola“) připodobnit prvku „GOLFISTA ROKU“ jako to učinil žalovaný. Oba pojmy jsou sice nedistinktivní, nelze však odhlédnout od toho, že stran fonetického hlediska je označení „MB plaváček – plavecká škola“ uspořádáno zcela odlišně, když nedistinktivní slovní prvek plavecká škola není z pohledu vizuálního ani fonetického rozhodující, hraje významně menší roli. Na rozdíl od prvku „GOLFISTA ROKU“. Průměrný spotřebitel nejprve vysloví „MB plaváček“ (resp. spíše jen „plaváček“) - stejně jako „GOLFISTA ROKU“ -, a až poté případně vysloví prvek „plavecká škola“, resp. „ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE“. Fonetický význam prvku „GOLFISTA ROKU“ nelze z tohoto důvodu zpochybňovat.

74. Posledním dílčím hlediskem podobnosti označení je otázka **sémantické (významové) podobnosti**. V rámci jeho hodnocení žalovaný správně uvedl, že porovnávání označení vyjadřují podobnou informaci – souhrn jejich jednotlivých prvků popisuje vztah jednak ke golfu (shodný, resp. vysoce podobný popisný slovní prvek „GOLFISTA ROKU“, vyobrazení golfisty v náprahu u napadeného označení a dvojocasý lev držící golfovou hůl u namítaných ochranných známek). Za druhé je ze slovního prvku zřejmé, že se týkají nějaké soutěže/vyhlášení nejlepšího golfisty za uplynulý rok. Porovnávání označení tak shodně odkazují na soutěž týkající se golfu.
75. Ačkoliv napadené označení neodkazuje na vztah k České republice, jako je tomu u namítaných ochranných známek (viz snaha o „modifikaci“ malého státního znaku u namítaných ochranných známek), svým významem nepochybně shodně směřují do oblasti golfu, což průměrný spotřebitel jejich shlednutím sémanticky upozoruje (ve spojení s vyslovením slovního prvku „GOLFISTA ROKU“). Porovnávání označení proto shodně sdělují podobnou (ne-li shodnou) informaci o nejlepším hráči golfu za období jednoho roku. Ostatní prvky (zejména u namítaných ochranných známek) pak výrazně neposouvají jejich sémantické sdělení. Ač se soud s žalovaným ztotožňuje v tom, že namítané ochranné známky zjevně odkazují na Českou republiku, resp. nejlepšího hráče *českého* golfu, z pohledu průměrného spotřebitele při shlednutí napadeného označení je s ohledem na *české* znění popisného slovního prvku „GOLFISTA ROKU“ vyloučené, aby si jej nespojil s nejlepším hráčem golfu v českém měřítku. Slovní prvek „ČESKÉ GOLFOVÉ FEDERACE“ u namítaných ochranných známek sice odkazuje přímo na žalobkyni, ani ten ovšem z pohledu sémantického nijak zásadně neovlivňuje celkové vnímání významu namítaných ochranných známek. Význam napadeného označení neposouvá ani to, že zachycuje průběh hry. Soud stále dochází k tomu, že označení odkazují na golf, přičemž ze slovního prvku vyplývá, že na soutěž oceňující jeho nejlepší hráče. Není tak zřejmé, v čem mohou, byť vizuálně odlišné prvky (hráč golfu vs. dvojocasý lev s golfovou hůl) vyvolat odlišný význam

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

porovnávání označení. Ze sémantického hlediska nelze tudíž než uzavřít, že si jsou kolidující označení vysoce podobná.

76. Dovozená fonetická a sémantická podobnost ovšem nebude mít z hlediska celkového dojmu výraznější vliv. Ten bude dán především vizuálním působením kolidujících označení, jedná se ostatně o obrazové známky, jež jsou založeny právě na své grafické kompozici. Díky ní mají nezbytnou inherentní rozlišovací způsobilost. Označení tak budou podobná jen v nízké míře, fakticky na ně bude průměrný spotřebitel pohlížet jako na jiná označení.

d) Rozlišovací způsobilost

77. Dalším krokem algoritmu posouzení pravděpodobnosti záměny je otázka rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky (namítaných ochranných známek) jako celku. V tomto kontextu půjde buď o inherentní (vnitřní), nebo získanou (užíváním či dokonce získáním dobré pověsti) distinktivitu (rozsudek *SABEL BV*, bod 24 a 25). Soud vychází z toho, že žalovaný nezpochybňoval rozlišovací způsobilost namítaných ochranných známek v míře nezbytné pro jejich zápis, žádným způsobem ale nedovožoval jejich zvýšenou rozlišovací způsobilost, ani inherentní, ani získanou užíváním (žalobkyně ostatně získání vyšší rozlišovací způsobilosti svých známek jako celku řádně nenamítala; k jejím námitkám stran získání rozlišovací způsobilosti a nutnosti zabývat se jí předloženými podklady srov. část V.3 rozsudku). Tento krok posouzení pravděpodobnosti záměny tak nebude hrát větší roli, resp. nijak žalobkyni nesvědčí.

e) Celkové posouzení pravděpodobnosti záměny

78. Vlastní pravděpodobnosti záměny rozumí soudy riziko, že relevantní veřejnost zamění ochranné známky anebo si spojí sporné ochranné známky a bude předpokládat, že sporné výrobky či služby pocházejí od stejného nebo ekonomicky propojeného subjektu (rozsudek SDEU z 20. 9. 2007 ve věci C-193/06, *Société des Produits Nestlé SA v. OHIM*, či rozsudek NSS sp. zn. 10 As 187/2015). Nebezpečí záměny musí být posuzováno komplexně podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory konkrétního případu. Posouzení nebezpečí záměny závisí na celé řadě prvků, zejména na míře rozpoznání ochranné známky na trhu, na asociaci s dřívější ochrannou známkou, na stupni podobnosti mezi spornými ochrannými známkami a mezi výrobky či službami (např. rozsudek SDEU z 2. 9. 2010 ve věci C-254/09, *Calvin Klein Trademark Trust v. OHIM*, a tam citovaná judikatura).
79. Žalovaný posuzovaná označení fakticky vyhodnotil jako vizuálně rozdílná (nezávadně podobná) a upozadil hledisko fonetické a sémantické podobnosti, kterou nepopíral. Soud musel žalovaného v jeho závěrech dílčím způsobem korigovat, nicméně dospěl ke stejnému závěru. Vzhledem k tomu, že podobnost označení je primárně založena na nedistinktivním prvku, a jinak jsou svou koncepcí označení rozdílná, lze (opět viz rozsudek Tribunálu T-60/11, bod 59), bez ohledu na shodnost či podobnost výrobků a služeb, vyloučit pravděpodobnost záměny, a to i ve formě asociace.
80. Ani optikou závěrů zdejšího soudu tak nebylo namístě věnovat se blíže i vztahu mezi podobností porovnávaných označení a shodností či podobností výrobků a služeb, ač byl žalobkyní namítán (str. 8 námitek, kde je zachycen zárodek této námítky, byť na něj žalobkyně nenavázala v rozkladu). Jedná se o tzv. *kompenzační princip* (k němu rozsudek SDEU z 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*). V citovaném rozsudku SDEU zdůraznil, že celkové posouzení pravděpodobnosti záměny zahrnuje zohlednění všech relevantních a Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

provázaných okolností konkrétního případu, a to zejména vztah mezi podobností označení a podobností výrobků a služeb (pro závěr o existenci pravděpodobnosti záměny postačí, je-li nižší podobnost mezi označeními kompenzována vyšší podobností výrobků a služeb, a naopak). S ohledem na vše výše uvedené soud považuje závěr Úřadu na s. 20 prvostupňového rozhodnutí (implicitně aprobovaný předsedou Úřadu), že i přes zjištěnou shodnost kolizních výrobků je tato skutečnost vzhledem k „*absenci shodnosti či závadné podobnosti napadeného označení s namítanými ochrannými známkami nerozhodná, neboť nejsou splněny kumulativní podmínky pro shledání pravděpodobnosti záměny*“, dostatečný. Soud souhlasí s tím, že „*z uvedených důvodů tak nelze aplikovat tzv. kompenzační princip*“. Soud rovněž neshledal v rámci posouzení pravděpodobnosti takovou podobnost označení, která by mohla vést k závěru o pravděpodobnosti záměny (vyhodnotil je jako fakticky rozdílná).

V.3 Relevance předložení důkazů o řádném užívání namítané ochranné známky Golfista roku

81. K rozlišovací způsobilosti označení a jejímu významu se soud vyjadřoval již shora. Nyní se zaměří na relativně samostatnou otázku, zda byl žalovaný povinen zohlednit podklady, které žalobkyně předložila na základě § 26a odst. 1 a násl. zákona o ochranných známkách na výzvu osoby zúčastněné na řízení. Žalobkyně ve své argumentaci opakovaně namítala, že se snažila prokázat, že v případě, kdy užívala, a to i foneticky, slovní spojení „Golfist(k)a roku České golfové federace nebo „Golfist(k)a roku ČGF“ či jen „Golfist(k)a roku“, bylo užití těchto slovních spojení řádným užitím namítaných ochranných známek ve smyslu § 13 odst. 2 písm. a) zákona o ochranných známkách pro prokazované služby a že slovní prvek namítaných ochranných známek takto nabyl rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 téhož zákona. To se snažila prokázat též s ohledem na její postavení v rámci sportovního prostředí i s mezinárodním přesahem.
82. Tato žalobní námitka nemohla být ovšem důvodná. Není třeba připomínat, že v nynější věci jde o posouzení pravděpodobnosti záměny ve smyslu námitkového důvodu podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách. Jde přitom o přísně koncentrovaný proces, ve kterém se svébytně posuzují podmínky, jejichž naplnění může případně vést k závěru o pravděpodobnosti záměny mezi porovnávanými označeními. Jedním z těchto hledisek je sice i rozlišovací způsobilost starší ochranné známky, nicméně ustanovení § 13 odst. 2 písm. a) a § 5 zákona o ochranných známkách, na které žalobkyně v této souvislosti opakovaně poukazovala, s řešeným námitkovým řízením nesouvisí.
83. Smyslem prokázání řádného užívání ochranné známky v podobě, která se neliší od podoby, ve které byla zapsána dle § 13 odst. 2 písm. a) zákona o ochranných známkách, není posouzení, zda označení či jeho jednotlivé prvky mají dostatečnou rozlišovací způsobilost, aby mohly být (samostatně) zapsány do rejstříku ochranných známek, ale posouzení toho, zda vypuštěním některého z prvků napadené ochranné známky dojde k narušení její rozlišovací způsobilosti nepřiměřeným způsobem (problematika řešená v související věci 18 A 82/2024). Pokud jde o § 5 zákona o ochranných známkách, ten se týká prokazování získání rozlišovací způsobilosti užíváním v obchodním styku před zápisem jinak zápisně nezpůsobilého označení. V tomto případě nezbytnou rozlišovací způsobilost u namítaných ochranných známek i napadeného označení již žalovaný aproboval; zabývat se tak získáním rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách je proto nyní zcela irelevantní.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

84. Shrnutí a potvrzení, zatímco § 5 téhož zákona se uplatní před zápisem označení (nikoli na užívání některého z jeho prvků po zápisu), postupem dle § 13 odst. 2 písm. a) se pak zkoumá, zda užíváním ochranné známky v její nezapsané podobě (například vypuštěním některého z prvků zapsané ochranné známky) došlo k nepřijatelné změně v její rozlišovací způsobilosti. Ani jedna z těchto otázek se netýká nynějšího námitkového řízení, už jen proto žalovaný nepochybil, pokud tuto argumentaci žalobkyně odmítl a nezabýval se v této souvislosti důkazy předloženými žalobkyní dne 21. 7. 2023 dle § 26a odst. 1 násl. zákona o ochranných známkách pro prokázání řádného užívání namítané ochranné známky Golfista roku.
85. Jinou otázkou je, zda by případné prokázání získání vyšší (vysoké) rozlišovací způsobilosti namítaných ochranných známek nemohlo mít vliv na posouzení pravděpodobnosti záměny (viz shora). Nelze *a priori* vyloučit, že by namítané ochranné známky skutečně mohly získat užíváním v obchodním styku vyšší rozlišovací způsobilost či snad dobré jméno, což by žalovaný musel brát v potaz i při posouzení pravděpodobnosti záměny a v tomto směru se vypořádat s předloženými důkazní prostředky (viz již cit. rozsudek 18 A 47/2023). V tomto případě ovšem ani z tohoto pohledu není argumentace žalobkyně relevantní. V první řadě proto, že žalobkyně fakticky tvrdí a prokazuje toliko získání rozlišovací způsobilosti slovních prvků, nikoli namítaných ochranných známek jako celku (viz i str. 15 a 18 napadeného rozhodnutí, potažmo závěry rozsudku 18 A 82/2024 - 90). Rozlišovací způsobilost dílčích prvků porovnávaných označení má význam u posuzování podobnosti označení, kdy se ovšem přihlíží k rozlišovací způsobilosti těchto prvků z pohledu průměrného spotřebitele bez dalšího, nikoli vlastností (celé) starší ochranné známky získané užíváním. Jde o dvě odlišné otázky.²
86. Získání (vysoké) rozlišovací způsobilosti slovních prvků namítaných ochranných známek se nadto žalobkyně ve svých námitkách výslovně nedomáhala, pouze obecně hovořila o téměř 30letém užívání namítaných ochranných známek (str. 4 námitek). Důkazy (k tomu vzdáleně se vztahující) dokonce předložila až po lhůtě pro podání námitek a v jiné souvislosti (stran prokázání užívání ve vztahu k rozsahu namítaných výrobků a služeb). Soud poukazuje na § 25 odst. 2 zákona o ochranných známkách a na přísnou koncentraci námitkového řízení – námitky musejí být odůvodněny a doloženy důkazy umožňujícími jejich projednání. K doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v odstavci 1 Úřad nepřihlíží. Podle judikatury je přitom třeba přísnou koncentraci řízení aplikovat i v odvolacím (rozkladovém) řízení, potažmo v rámci soudního přezkumu (rozsudek NSS z 12. 3. 2015, č. j. 10 As 100/2014 - 120, bod 66 a násl.). Tak či tak se proto žalovaný ani soud nemohli zabývat rozbořem důkazů předložených žalobkyní v rámci prokázání užívání ochranné známky Golfista roku, jak je žalobkyně podrobně rozebrala na str. 18 žaloby.
87. Zcela nepřiléhavým je pak příklad uváděný žalobkyní z Projektu CP8 Common Communication³ stran jí tvrzeného řádného užití slovní části namítaných

² Metodické pokyny EUIPO, část 2, kap. 3.2. Dostupné online dne 29. 9. 2025 z <https://guidelines.euipo.europa.eu/2302857/1980433/trade-mark-guidelines/3-2-distinctive-elements-of-the-marks>.

³ Jde o příklad z dokumentu EUIPO Společné prohlášení; užívání ochranné známky v podobě, která se liší od podoby, ve které byla zapsána; říjen 2020. s. 14. Dostupné online dne 29. 9. 2025 z https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/about_euipo/who_we_are/common_communication/common_communication_cp8_cs.pdf.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

ochranných známek. Dokument, ve kterém se nachází tento příklad, se předně vztahuje na situace (změny), které mohou u ochranných známek nastat, pokud jsou užívány v podobě lišící se od podoby, ve které byly zapsány (zejména po přidání, vynechání či úpravy prvku). Výslovně pak tento dokument uvádí, že se nevztahuje na otázku zvýšené rozlišovací způsobilosti získanou užíváním. Konkrétně žalobkyně uváděný příklad se týkal situace, kdy opomenutí nedistinktivního obrazového prvku znázorňující kávové zrna nemění rozlišovací způsobilost ochranné známky, a to i přesto, že je vizuálně dominantní. To za situace, kdy je prokázáno užívání vysoce distinktivního (fantazijního) jediného slovního prvku téže ochranné známky GERIVAN.

88. Na posouzení tohoto žalobního bodu nemá žádný vliv ani tvrzení žalobkyně o jejím postavení v oblasti sportu, resp. golfu. V kontextu námitkového důvodu podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách je postavení vlastníka ochranné známky v zásadě nerozhodné. Význam by mohlo mít právě a jen s ohledem na případné prokázání zvýšené rozlišovací způsobilosti namítaných ochranných známek (více str. 16-17 napadeného rozhodnutí). Pouze pro úplnost pak soud ke stručné zmínce žalobkyně o nekalosoutěžním jednání přihlašovatele (parazitování na žalobkyni jako národním svazu) dodává, že tato otázka není předmětem posouzení pravděpodobnosti záměny; žalovaný se s touto otázkou vypořádal zcela dostatečně a soud na toto vypořádání odkazuje (str. 27-28 napadeného rozhodnutí). Totéž platí o blíže nerozvedeném argumentu známkovou řadou žalobkyně (str. 20-21 napadeného rozhodnutí).

VI. Závěr a náklady řízení

89. Soud žalobu neshledal důvodnou, tudíž ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
90. Výroky II a III jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
91. Výrok IV o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení zásadně nemá právo na náhradu nákladů řízení. V posuzované věci přitom soud žádnou povinnost osobě zúčastněné na řízení neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. září 2025

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.